

Nyní budeme hovořit o síle modlitby. V sílu modlitby věří všechna náboženství, ale jen málo lidí rozumí tomu, jaký je mechanismus účinku modlitby. Málo lidí chápe, proč některým lidem modlitba funguje a jiným ne. Věřící lidé na Západě si většinou myslí, že lidé na Východě se buď modlí k nějakým modlům, nebo se nemodlí vůbec. Ani jedno není pravda. Vysvětlím vám, jak dostat modlitbu z říše záhad a pověr a používat ji ve prospěch ostatních. Modlitba je totiž velice reálná věc. A pokud se používá správně, je to jedna z nejmocnějších sil na tomto světě.

Mnohá náboženství věří, že každý člověk má svého strážného anděla nebo jinou bytost, která se o něj stará. Ale strážný anděl není nic jiného, než druhá část „já“ toho člověka. Je to ono druhé „já“, které je na opačné straně života. Z lidí, kteří jsou na zemi, jich dokáže tohoto „anděla“ vidět jen málo. Někteří jej však dokáží nejen vidět, ale i přesně popsat. Tento, ehm ... strážce – musíme jej nějak nazývat, tak mu řekneme strážce – nemá fyzické tělo takové, jaké máme my tady na zemi. Vypadá spíš jako duch. Jasnovidci jej někdy vnímají jako zářící postavu, o něco větší, než je lidské tělo, která je k tělu člověka připojena něčím, co nazýváme stříbrná šňůra. Tato šňůra přenáší informace. Pulsuje a třpytí se v ní život. Tento strážce tedy nemá pozemské tělo; přesto dokáže dělat věci jako pozemské tělo, a nadto ještě mnohé další. Strážce se například dokáže v okamžiku přemístit na libovolné místo; to znamená, že provádí astrální cestování, a pomocí stříbrné šňůry informuje zpět tělo, se kterým je propojen.

Když se modlíte, modlíte se k sobě, tj. ke svému druhému „já“ – ke svému strážci. Kdybychom věděli, jak se modlit správně, dokázali bychom mu přes stříbrnou šňůru své modlitby posílat. Naše spojení se strážcem je totiž podobné telefonní lince, velmi špatné telefonní lince, a my svou žádost musíme opakovat, aby se na místo určení dostala tak, jak jsme ji vyslali. Když se modlíte, říkejte vše tak, jako byste mluvili přes dálkovou telefonní linku. Mluvte zcela jasně a to, co říkáte, si představujte. Ještě bych dodal, že problém v přenosu není na straně strážce, ale souvisí s naším nedokonalým tělem. Modlete se jednoduchými slovy a svou žádost formulujte vždy tak, aby byla pozitivní – nesmí být negativní. Máte-li svou modlitbu zformulovanou tak, aby byla pozitivní a zcela jasná, bez možnosti dezinterpretace, opakujte ji zhruba třikrát. Uvedme si příklad: Předpokládejme, že váš známý je nemocný a trpí, a vy mu chcete pomoci. Můžete se modlit, aby se utrpení toho člověka zmírnilo. Modlete se třikrát a vždy opakujte přesně totéž. Představujte si přitom poloprůsvitnou postavu strážce, jak jde vám známou cestou k domu nemocného, vstupuje do něj, jde k lůžku, kde nemocný leží, pokládá na něj ruce, a tím ho uzdravuje.

Za chvíli se k tomu ještě vrátím. Teď bych rád řekl – tento postup opakujte tolikrát, kolikrát bude třeba. Pokud pomoci strážce věříte, dostaví se zlepšení. Jsou ovšem určité hranice. Pokud daná osoba má amputovanou nohu, žádná modlitba už mu ji nevrátí. Pokud ale leží třeba s rakovinou nebo jinou těžkou nemocí, může ji modlitba zastavit. Je zřejmé, že čím je choroba lehčí, tím snáze lze modlitbou dosáhnout uzdravení. Všichni jsme slyšeli o zázračných uzdraveních v Lurdách i na jiných místech. Tato uzdravení jsou dílem strážců osob, které o něj prosily. Svou roli sehrála i známost a celková atmosféra daného místa, protože ti lidé na něj dlouho a intenzivně mysleli, což umocnilo léčebný efekt. Lurdy jsou celosvětově známé jako místo zázračných uzdravení. Lidé se tam proto vydávají s neochvějným přesvědčením, že budou uzdraveni, a to se často stane. Jejich jistota se přenáší na strážce a vyléčení pak proběhne velice snadno. Lidé si zpravidla myslí, že je uzdravil nějaký svatý nebo anděl nebo prastará relikvie, ale ve skutečnosti se uzdravili sami. Podobně platí, že i když na nemocného člověka položí ruce léčitel, vyléčení je způsobeno strážcem nemocného. Jak jsem říkal předtím – uzdravujeme se sami. Uzdravuje nás naše skutečné „já“, ke kterému se vrátíme, až skončí náš život tady na zemi. Dokud jsme tady na zemi, myslíme si, že to je jediná skutečná věc. Ale tak tomu není. Tady jsme ve světě iluzí, ve světě těžkostí. Přicházíme sem, abychom se překonáváním těžkostí naučili věcem, které neexistují v tom světě, do kterého se zase vrátíme.

Můžete mít nějaké zdravotní omezení, můžete být nemocní, mohou vám chybět ezoterické schopnosti, po kterých toužíte. To vše se dá napravit, pokud tomu opravdu věříte a chcete to. Předpokládejme, že v sobě máte touhu, doslova spalující touhu, pomáhat jiným a stát se léčitelem. Pak byste se o to měli modlit. Pohodlně se posaďte, ideálně s nohama u sebe tak, aby se špičky a paty dotýkaly, a s rukama u sebe s proloženými prsty – tedy nikoliv se sepjatými rukama, což se běžně dělá. Takto zesílíte magnetické pole svého těla, zvýší se energetická intenzita vaší aury, a přenos skrz stříbrnou šňůru bude jasnější a zřetelnější. Nyní můžete začít vysílat svou modlitbu, například: „Prosím o schopnost léčit jiné lidi. Prosím o schopnost léčit jiné lidi. Prosím o schopnost léčit jiné lidi.“ Pak zůstaňte chvíli v klidu a představte si, jak do vás váš strážce tyto schopnosti vlévá.

Jak jsem řekl předtím, musíte si vizualizovat cestu k domu nemocného, po které byste šli sami, a nechat strážce touto cestou jít. Představte si sebe, tedy své „já“, své Vyšší Já, jak se k domu blíží a přichází až k nemocnému, kterému chcete pomoci. Představujte si, jak na nemocného pokládáte ruce. Představujte si, jak vašimi pažemi prochází jasné modré světlo, a skrz vaše prsty proudí do těla nemocného. Představujte si, jak se ten člověk postupně uzdravuje. S vírou a trochou praxe to zvládnete. Dělá se to běžně, denně. Na Východě je to normální věc. Je dobré, když ve své představě položíte jednu ruku zezadu na krk nemocného, a druhou na nemocné místo. Modlitby říkejte vždy po třech, několikrát denně, dokud se nedostaví kýžený efekt. Opakuji – budete-li tomu věřit, výsledek se dostaví.

A teď bych vás ale rád důrazně varoval! Tímto způsobem se nesmíte obohacovat. Existuje prastarý duchovní zákon, který vás zastaví, pokud byste modlitby využívali ve svůj osobní prospěch. Modlitby můžete použít ve svůj prospěch jen tehdy, pokud to pomůže ostatním, a pokud upřímně věříte tomu, že to ostatním opravdu pomůže. Znáám případ člověka, který, přestože měl velmi nízký příjem, snil o tom, že se stane mecenášem chudých. Trochu se vyznal v ezoterických věcech, takže si naplánoval, jak na to jít. Měl pečlivě připravený program modliteb. Podle něj se také opravdu modlil. Modlil se o to, aby vyhrál jackpot v irské loterii. Po dobu dvou měsíců se modlil třikrát denně, vždy tři modlitby za sebou, celkem tedy devět modliteb za den. Pevně věřil, že v jackpotu vyhraje – a vyhrál. Získal největší výhru, jaká do té doby byla v Irsku vyplacena. Dostal se k penězům, po kterých toužil, ale stoupl mu to do hlavy. Zapomněl na své ušlechtilé záměry a sliby. Zapomněl na všechno kromě toho, že má k dispozici obrovskou sumu peněz a může si dělat, co se mu zlíbí. Namísto dobročinných účelů ty peníze utrácel pro vlastní prospěch a pohodlí. Trvalo to několik měsíců, kdy si užíval doslova rajské časy. Přitom se stával tvrdší a tvrdší. Pak zasáhl onen neúprosný zákon. Ten člověk rychle přišel nejen o všechno, co vyhrál, ale také o to, co měl předtím. Když zemřel, byl pohřben v hrobě pro chudé. Takže vám říkám: Budete-li využívat sílu modlitby správně, bez myšlenek na vlastní obohacení a na vlastní vznešenost, je vám k dispozici jedna z nejmocnějších sil na zemi. Síla tak mocná, že kdyby se spojil dostatek lidí a modlili se společně za mír, mír by nastal, a myšlenky na válku by přestaly existovat.